

РЕШЕНИЕ

№ 84

гр. Айтос, 21.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – АЙТОС, III СЪСТАВ, в публично заседание на девети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ИВАЙЛО КР. КЪНЕВ**

при участието на секретаря **ДЕСИСЛАВА ЯНЧ. ТОДОРОВА** като разглежда докладваното от **ИВАЙЛО КР. КЪНЕВ** Административно наказателно дело № 20232110200167 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на "Л." ЕООД, ЕИК ***, чрез адв.Ж.Б., съд.адрес: ***, **против** Наказателно постановление (НП) № 02-2300013/21.02.2023 г., издадено от Директора на Дирекция "ИТ", гр.Б., с което за нарушение по чл.62, ал.1 вр. чл.1, ал.2 КТ на осн. чл.416, ал.5 вр. чл.414, ал.3 КТ на жалбоподателя е наложена "имуществена санкция" в размер на 1500 лв. Моли за отмяна на НП, считайки го за неправилно и незаконосъобразно. Поддържа, че в случая не били налице трудовправниотнoшения с лицето С.Х.. Сочи, че дейността по дърводобив била циклична, за извършването на която се възлагала работа инцидентно на лица от ромски произход, когато дружеството печелило тръжна процедура в тази връзка. Сочи, че лицата работели със свои инструменти, като се целяло постигане на определен краен резултат, разкриващо съдържанието на граждански договор. Поддържа, че представената декларация по чл. 402 КТ не била попълнена лично от лицето, което било и неграмотно. Счита, че в случая било налице нарушение на чл. 43, ал.1 вр. чл. 40, ал.1 и ал. 3 ЗАНН.

АНО, редовно призован, чрез своя представител изразява становище за неоснователност на жалбата. Моли за потвърждаване на атакуваното НП като правилно и законосъобразно, претендирайки разноски по делото.

От събраните по делото доказателства от фактическа страна се установява следното: На 22.11.2022 г. около 11:30 ч. на място в обект № 2252, подотд. 420-6, находящ се в района на Държавно горско стопанство Айтос - ТП, свидетелите С.М. и Л.В. /служители в Дирекция "Инспекция по труда", гр.Б./ извършили проверка по спазване на трудовото законодателство от "Л." ЕООД, ЕИК ***, в обект на контрол: " Обект № 2252, подотд. 420-6,

находящ се в района на ДГС-Айтос". В хода на проверката било констатирано, че лицето С.Х. престирило труд в обекта като "събирач-дърва", събирайки отсечената дървесина. Това обстоятелство било удостоверено с декларация по чл. 402, ал. 1, т. 3 КТ, подписана от лицето. В същата декларация лицето посочило, че нямало нито сключен трудов договор с търговеца, нито граждански договор за извършваната работа от лицето. За извършената проверка бил съставен протокол. Свидетелката М. приела, че е налице извършено административно нарушение от жалбоподателя по чл.62, ал.1 КТ и на 18.01.23г. съставила АУАН на търговеца /срещу който последният депозирал писмени възражения в законовия срок/, въз основа на който било издадено атакуваното НП. В последното АНО възприел изцяло установената от актосъставителя фактическа обстановка и дадената от него правна квалификация. Горната фактическа обстановка съдът приема за установена от показанията на разпитаните по делото свидетели, както и от приложените по делото писмени доказателства.

При тази фактическа обстановка, съдът стигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима и подадена в срок от лице, имащо право на жалба. Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения. Съгласно чл.62, ал.1 КТ трудовият договор се сключва в писмена форма. Неизпълнението на това задължение е скрепено със санкция за работодателя, която е регламентирана в чл.414, ал.3 КТ - имуществена санкция или глоба в размер от 1 500 лева до 15 000 лева. Релевантен към предмета на спора е въпросът за квалификацията на отношенията между жалбоподателя-търговец и лицето С.Х.. За да бъдат същите определени като трудови следва да е налице договаряне на основните елементи на трудовия договор /чл.66 ал.1 КТ/, а именно: място и характер на работата; времетраене на работата; продължителност на работния ден; почивки и отпуски; основно и допълнително трудови възнаграждения с постоянен характер, както и периодичността и начина на тяхното изплащане. От анализа на доказателствената съвкупност по делото не се установява наличието на трудово правоотношение между посочените лица. Не всяко полагане на труд представлява престиране на работна сила и основание за квалифициране на възникващите въз основа на това отношения като трудови по см. на чл.1 ал.2 КТ. Когато страните са договорили извършването на конкретно определена работа (в случая събиране на дърва от гората), което според състава представлява постигане на определен резултат, за което изпълнителят да получи възнаграждение (без значение под каква форма), се касае за наличие на гражданскоправна връзка между тях, а не за трудовоправна такава. В случая не е било уговорено предоставянето на работната сила на лицето в условията на продължителност, респ. на някаква ритмичност или повторяемост на функциите и задълженията за определен от работодателя период от време; на определено работно място и възнаграждение с постоянен размер, т.е. липсват нормативните характеристики на трудовия договор /още повече, че в декларацията по чл.402 КТ е посочено, че лицето „работи“ от един ден,предшестващ проверката/.. Следва да се приеме, че е налице уговорка за еднократни действия, свързани с извършването на конкретна по вид и обем работа, което сочи на гражданскоправни

отношения (които поначало са неформални) между страните, обуславящо извод, че не се установяват елементите на трудово правоотношение в контекста на чл.66 ал.1 КТ. Не може да се заключи, че процесните правоотношения трябва да бъдат задължително уредени като трудови, само защото се извършват в горски територии /чл.232, т.1 ЗГ/. Като трудовоправни се уреждат само и единствено тези отношения, визирани в чл.1, ал.2 КТ. В процесния случай съдът намира, че е налице договаряне за постигане на определен резултат – събирането на дърва, което се е осъществило по силата на неформален граждански договор, сключен между лицето и жалбоподателя-търговец. Следователно не са налице останалите елементи на трудовото правоотношение, поради което няма извършено административно нарушение и НП следва да се отмени, доколкото АНО, носейки доказателствената тежест за установяване по несъмнен начин на вмененото нарушение, не установи по делото наличието на твърдените трудови правоотношения между посочените по-горе лица. За пълнота следва да се посочи и че законът не придава особена доказателствена сила на справката по чл.402, ал.1, т.3 КТ, представляваща частен свидетелстващ документ, подлежащ на преценка, за удостоверените с нея факти, наред с останалите доказателства. В случая не се доказва по несъмнен начин, че лицето, което я е подписало, е било наясно какво е съдържанието на декларацията по чл. 402 КТ, респ. нейните реквизити, като не може да се направи и категоричен извод, че лицето е грамотно. Съгласно чл.189, ал.1 ГПК частен документ, издаден от неграмотен, трябва да носи вместо подпис отпечатък на десния му палец и да бъде приподписан от двама свидетели, като в случая приложената декларация не отговаря на тези изисквания и същата няма предвидената в закона формална доказателствена сила и не доказва, че материализираното в нея изявление е било направено, т.е. не може да послужи за установяване на посочените в нея обстоятелства /Р.№ 261 от 09.03.2023 г. по к.а.н.д. № 78/2023 г. на Административен съд – Б./.

Мотивиран от изложеното и на осн. чл.63 ЗАНН съдът,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 02-2300013/21.02.2023 г., издадено от Директора на Дирекция "ИТ", гр.Б., с което за нарушение по чл.62, ал.1 вр. чл.1, ал.2 КТ на осн. чл.416, ал.5 вр. чл.414, ал.3 КТ, на "Л." ЕООД, ЕИК ***, е наложена "имуществена санкция" в размер на 1500 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Административен съд - Б. в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Айтос: _____